

# Не знаю, що сталося зо мною...

Генріх Гейне

Не знаю, що сталося зо мною,  
Сумує серце моє;  
Їй казка стара ні спокою,  
Ні сну мені не дає.

Повітря свіже й прозоре,  
І Рейну повільний плин;  
В вечірньому сяйві гори  
Звели гряди верховин.

Красуня на верховині  
Одна сидить в самоті,  
Вона в золотім одінні,  
Розчісує коси злоті.

Із золота гребінь у неї,  
І пісню співає вона,  
І силою вабить своєю  
Пісня її чарівна.

Плавця у човні малому  
Проймає до серця біль,  
Він дивиться вгору — й тому  
Не бачить каміння між хвиль.

Зникають в потоці бурхливім  
І човен, і хлопець з очей;  
І все це своїм співом  
Зробила Лорелей.